

KONICA MINOLTA 5D

Konica Minolta 5D

Arviohinta:

800 euroa

Kuvan koko:

3008 x 2000 pix

ISO-herkkyydet:

100–3200

Suljinajat:

1/4000 s – 30 s, bulb

Kuvaformaatit:

RAW, RAW+JPEG,
JPEG (kolme tasoa)

Muistikortti:

Compact Flash

LCD:

2,5", 115 000 pix

Akku:

Li-ion (7,4 v, 1500 mAh)

Paino:

670 g akun kanssa

Mitat:

131 x 91 x 67 mm

Kuvanvakaaja on Konica Minolta 5D:n vahvin ase kilpailussa digitaalisen järjestelmäkameran hankintaa miettivien valokuvausharrastajien suosiosta.

Pidimme

- Kuvanvakaajasta
- Monipuolisista toiminnoista
- Hyvästä kuvausotteesta
- Kuvien kohinattomuudesta
- Isokokoisesta LCD-näytöstä
- Hyvästä akkukestosta
- Hinta/laatu -suhteesta

Emme pitäneet

- Taipumuksesta alivalotukseen
- LCD:n resoluutiosta ja katselukulmasta
- Aloittelija-kynnyksestä

Konica Minoltan lähtökiihdytys digitaalisten järjestelmäkameroiden kilpaan ei ole ollut mitenkään räjähtävä. Hitaan liikkeellelähden seurauksena yritys on menettänyt muille merkeille ostajia, jotka filmiaikakaudella ovat hankkineet Minolta-kalustoa.

Konica Minoltan ensimmäinen digi-runko oli vuoden 2004 lopussa julkaistu

7D. Nyt vajaan vuosi 7D:n jälkeen markkinoille on saatu peruskäyttäjille suunnattu 5D-malli. Isoveljeensä verrattuna 5D on selvästi pienempi, kevyempi ja halvempi, mutta ominaisuuksiensa puolesta se on monessa suhteessa aivan samaa tasoa ja muutamissa kohdin jopa edellä sitä.

Vakaaja rungossa

Kun 7 D tuli markkinoille, se sijoittui hintahaitarin keskiluokkaan, ja kameraa pi-

dettiin aavistuksen verran yläkanttiin hinnoiteltuna. Uuden 5D:n hinnoittelu on sen sijaan nähty varsin onnistuneena. Kittipaketti, joka sisältää 18–70 mm:n zoom-objektiivin, on samanhintainen kuin kilpailijoilla.

Konica Minoltalla on kuitenkin eräs rahanarvoinen etu kaikkiin kilpailijoihin nähden: kameran runko sisältää kuvan vakaajan. Kuvan vakauttaminen eli kameran liikkeen vaikutuksen poisto tapahtuu Konica Minoltassa CCD-kennoa liikuttamalla. Muilla järjestelmäkameravalmistajilla vakaajat on sijoitettu objektiivien sisälle, ja vakaajalla varustetut objektiivit ovat yleensä huomattavan kalliita.

Kameroita vertaillaessa tämän toiminnon arvoksi voi hyvinkin laskea satoja euroja tai enemmänkin. Vakaajan vaikutus on 2–3 aukkoa. Omissa kokeiluissa 1/10–1/15 sekuntia tuntui olevan turvallinen suljinaika kittiobjektiivilla kuvattaessa.

Painikkeita riittää

Musta kamera on hieman kulmikkaan näköinen. Runko on varsin kompakti, mutta tuntuu hyvin tehdyltä ja vankalta. Otekahva on iso, ja otetta kamerasta parantaa se, että kahvassa ja takaosassa tarttumapinnat ovat kumia.

Painikkeita ja muita säätimiä rungossa on runsaasti eli kaikkiaan 18 kappaletta. Kun monissa painikkeissa on useita valintatiloja, ratkaisu ei ehkä aloittelijan kannalta ole paras mahdollinen, vaikka painikkeiden määrä vähentääkin valikoiden käyttötarvetta. Onneksi painikkeet on sijoitettu varsin loogisesti ja niitä oppii käyttämään parissa päivässä.

Laitteen ehkä erikoisin ratkaisu on kameran vasemmasta yläkulmasta löytyvä erillinen valitsin, jonka kautta valkotasapainon voi valita valmiista asetuksista, asettaa kuvasta tai säätää Kelvin-asteikon kautta. Ehkä tällä on haluttu lisätä ripaus ammattilaisfilistä harrastelijakameraan?

Käynnistysviivettä on muutama sekunnin kymmenys, mutta käytännössä ei tarvitse odotella, vaan kamera on kuvausvalmis heti kun virtakytkimen saa siirrettyä On-asentoon. Ensimmäistä kertaa laukaistaessa huomio kiinnittyy suljimen ja peilimekanismin ääneen. Lau-

TESTIKUVIA

Kameran myyntivaltti on kennon liikutteluun perustuva sisäinen vakaajajärjestelmä. Vakaaja vähentää kameran liikkeestä aiheutuvaa epätarkkuutta. Etu on kahden-kolmen aukon luokkaa.

Konica Minolta 5D:n ja kittiobjektiivin yhteistyönä syntyvä kuvanlaatu riittää hyvin harrastelijakäyttöön. Tällä kameralla tallentuvat helposti värikkäät yksityiskohdatkin.

Kittiobjektiivilla harrastelija pääsee harjoittelemaan myös makrokuvausta.

::TESTIKUVIA

ISO-herkkyttä voi tässä kamerassa käyttää melko rennosti liiallista kohinaa pelkäämättä. Kohina tulee selvemmin näkyviin vasta ISO1600 -herkkyydellä, ja häiritsevälle tasolle se nousee vasta ISO3200 -tasolla.

Myös herkkä tunnelmakuva onnistui kitti-linssillä.

kaisuääni on melko kova, ja ”lisäefektiä” tarjoaa melko pitkään kuuluva jousen värähtelyääni.

Manuaali kannattaa avata

Vaikka kameran peruskäyttö sujuukin manuaaleja tutkimatta, kunnolla kameraa oppii käyttämään kuitenkin vasta, kun manuaalin lukee läpi. Aloitteijan urakkaa ei helpota se, että valikkokieleksi ei voi valita suomea (ruotsi kyllä löytyy). Helppokäyttöisyyden tuntua puolestaan tuo se, että kuvatessa kaikki toimii kuten pitääkin. Oikeastaan ainoa ongelma oli sinänsä monipuolisen yhdeksän pisteen tarkennusjärjestelmän joutuminen vaikeuksiin, kun se ei löytänyt kohteesta tarpeeksi kontrastia. Tarkennusongelma todennäköisesti katoaa laadukkaampaa objektivia käytettäessä.

Sarjakuvaus on JPEG-kuvia otettaessa keskitasoa: alkuvauhti on kolme kuvaa sekunnissa, mutta hidastuu melko pian. RAW-kuvilla sarjan pituus on vain viisi kuvaa. Puskurimuisti saisi olla isompi, ja pitempiä sarjoja kuvatessa kuvien välinen aika tuntuu vaihtelevan kesken sarjan. Urheilukuvaajan unelma tämä kamera ei ole.

Kuvaustila valitaan oikealla puolella olevasta ohjelmavalitsimesta, josta löytyy perusvalintojen lisäksi myös muutama valmishjelma. Kuvien katseluun siirtyminen tapahtuu erillisestä painikkeesta kameran takaosan vasemmasta alakulmasta – kannattaa varoa, ettei vahingossa osu sen yläpuolella olevaan kuvien poistopainikkeeseen.

Näyttävä näyttö

Yleisestä käytännöstä poiketen Konica Minolta on vain yksi näyttöpaneeli: yhdestä ja samasta näytöstä katsotaan niin asetukset, valikot kuin kuvatkin. Normaalitoteutus, jossa aukko, suljinaika ja muut perussäädöt ovat nähtävissä erillisessä näytössä, on mielestäni parempi.

Konica Minolta 5D:n LCD on tuhdin kokoinen (2,5 tuumaa). Näytön resoluutio on vain 115 000 pikseliä, kun esimerkiksi isovelvi 7D:ssä resoluutio on 207 000 pikseliä. Koska näyttö on niin iso, sen kanssa voi elää, vaikka yksityiskohtien näkeminen ja tarkennuksen onnistumisen arviointi kärsiikin resoluutorajoi-

tuksesta. Näyttöä pitää katsoa melko lailla kohtisuoraan: yläviistosta katsottaessa se vaalenee nopeasti ja alaviistosta katsottaessa tummuu. Valikoiden käyttöön näytön laatu riittää mainiosti.

Kuvia katsellessa saa halutessaan näkyviin ruudun neljänneksen kokoisen pikkukuvan lisäksi ison histogrammin ja kaikki muut tarpeelliset tiedot kuten käytetyn suljinajan, aukon, polttovälin, ISO-herkkyyden, kuvan koon ja kuvauspäivämäärän. Histogrammin lisäksi kamera näyttää pikkukuvassa myös yli- ja alivalottuneet kohdat kyseisiä kohtia vilkuttamalla.

Etsimen kuva on 95-prosenttinen, ja kirkkaudeltaan normaalitasoa näinkin edulliseksi digirungoksi. Kun silmän vie lähelle etsintä, LCD sammuu. Diopteri-säädön avulla kuvaaja voi säätää etsimen omaa näköään vastaavaksi.

Kohinataso kuvissa on varsin alhainen.

Perusasetukset näkyvät etsimen alalaidassa. Myös valkotasapainon muuttamiseen liittyvät asetukset näkyvät etsimessä, mutta heikosti, joten on järkevämpää tehdä muutokset LCD-näyttöä katsellen. ISO-herkkyttä vaihdettaessa etsimen kautta näkyvä tieto on riittävä. Outoa on, että vaikka näihin toimintoihin voi käyttää etsintä, LCD:n kuva tulee aina näkyviin, kun herkkyttä tai valkotasapainoa säädetään.

Kuvanlaadussa ei valittamista

Kamerassa on APS-C-kokoinen 6,1 megapikselin CCD-kenno. Se ja sen kanssa kokeiltavana ollut 18–70 mm:n kitti-linssi (f/3,5–5,6) tuottavat aivan kelpo kuvia, vaikka jonkin verran pehmeyttä ja tynnyrivääritystä laajakulmalta näkyvinkin – kyse ei ole ammattilaisobjektiivista. Mukava yllätys oli se, että kittiobjektiivi toimii varsin hyvin myös makro-objektiivina.

Konica Minolta on julkaissut pari erityisesti digikameroihin kehitettyä zoomiobjektiiviä: 11–18mm f/4,5–5,6 ja 18–200mm f/3,5–6,3. Lisää valinnanvaraa löytyy Mi-

noltan AF-objektiiveista noin 40 kappaletta. Rajauskerroin on tässä kamerassa 1,5.

Kuvissa on varsin alhainen kohinataso. ISO-herkkyttä voi säätää välillä 100–3200, ja lisäksi käytettävissä ovat erikoistilat Lo 80 (low key -kuville) ja Hi 200 (high key -kuville). Kohinaan kiinnittää enemmän huomiota vasta ISO1600-tasolla, ja silloinkin se on hillitympää kuin monen peruspokkarin ISO400 -kuvissa. ISO3200 tuottaa jo sitten kohinaista ja läikikästä jälkeä. Kohinan vähäisyyden vastapainona kuvissa on pehmeyttä, kun herkkyttä nostetaan.

Värintoisto oli useimmiten kohdallaan, ja säätömahdollisuudet ovat monipuoliset. Kannattaa kuitenkin huomata, että perusasetuksilla kameralla on tapana alivalottaa kuvia – tämän vähentää puhkipalamisen vaaraa, mutta tekee kuvista joskus hieman tylsän oloisia, jos niille ei tehdä jälkikäsittelyä.

Sisäänrakennetun salamän ohjeluku on 12 (ISO100). Kovin vakuuttavaa kuvaa se ei itsestään anna: nurkat jäävät salamakuvissa helposti tummemmiksi kuin kuvan keskusta. Vaikka salama nousee melko korkealle, zoomin laajakulma-asennossa kittiobjektiivista pitää muistaa ottaa pois vastavalosuojat, tai kuviin tulee näkyviin objektiivin varjo. Minoltan valikoimista löytyy viisi ulkoista salamalaitetta, jotka voidaan liittää suojalevyn alla olevaan salamakentkään. Ulkoisen laitteen hankinta on edessä, jos salamalle on säännöllistä käyttöä.

Kahvaan sijoitettu akku NP-400 ei ole pienimmästä päästä, ja sen kesto on hyvää tasoa: täydellä akulla saa CIPA-standardin mukaan laskettuna napsia 550 kuvaa, Konica Minoltan mukaan vieläkin enemmän. Myös muistikorttityyppi on säilynyt Compact Flashina.

Kuinka käy?

Kaikki markkinoille tämän vuoden aikana tulleet digitaaliset järjestelmäkamerat ovat riittävän hyviä perusharrastajan ensimmäiseksi ostokseksi. Konica Minolta on onnistunut tuomaan markkinoille kamerasen, jonka valttina tasaisessa kilpailussa on sisäänrakennettu vakaaja.

Jos ostajalla on Minoltan filmikamera ja sen myötä tähän kameraan sopivia AF-objektiiveja, digipuolelle siirtyminen on 5D:n myötä helppoa: ominaisuuksia piisaa ja hintakin on kohdallaan. Isompi kysymysmerkki on, miten tämä kamera löytää ostajia niiden joukosta, joilla ei ole aikaisempia Minolta-hankintoja suuntaa näyttämässä. On mielenkiintoista nähdä, miten pitkälle vakaajaetu kantaa, mutta selvää on, että peruskameran ostajan kannattaa pitää myös Konica Minolta 5D mielessään uutta kameraa valitessaan.

Vaikka Konica Minolta on saanut SLR-karavaaninsa hieman hitaasti liikkeelle digipuolella, tämä kamera osoittaa, että parempi myöhään kuin ei milloinkaan. Vetoapua saattaa jatkossa hyvinkin tarjota se, että Sony valitsi Konica Minoltan SLR-partnerikseen. Eikä vähäisin syy Sonyn päätökseen varmastikaan ollut vakaajateknologia.

Näe niityt.
Tunne ruohon tuoksu.

Epsonilla tulostat valokuvat kätevästi kotonasi. Silloin, kun haluat. Niin suurena kuin haluat. Ja niin monta kuin haluat. Epsonin MicroPiezo-teknologia ja korkealaatuinen Photo-paperi takaavat ammattilaistason laadun helposti ja nopeasti – erillismusteiden ansiosta myös edullisesti. Epson-valokuvilla koet muistosi uudelleen. Epson-tulostimet alkaen 79 €.